

شیرین و خوسره و به ناوی شاکاری شاعیری ناوداری کورد: خانای قوبادی به واتا کردن و ریک و پیک کردنی محمدی مه لاکه ریم خوابی پاریزی له سالی ۱۹۷۵ زله چاپخانه کوری زانیاری کورد له به غاله چاپ دراوه.

۲- وادیاره (خوسره و شیرین) نیظامی له ۵۷۱ کوچی وریکه وتی ۱۱۷۵ از به شیعر و تراوه و له ۷ هزار شیعر دا پیشکesh کراره به (محه مه دوقزل ئه رسه لان) کورانی (ئیلده کز) که قزل ئه رسه لان گوندی (حه مدون) ی بو ماوه ی ژیان داوه به نیظامی.

۳- له یلی و مه جنون: - له ۵۸۴ کوچی وریکه وتی ۱۱۸۸ ز دا له چواره زار هونه به شیعر دانراوه و به (ئه خهستان مه نوچهر) شای شیروان (شاوران) و (کووردوان) یش که شاریکی ئاوه دان بوه، له ونیز یکانه یه.

۴- ئه سکه ندهر نامه: - له ۵۸۷ ک - ۱۱۹۱ از به شیعر و تویه تی و پیشکeshی کردوه به یه که م عیزده یین مه سعود ئه تابه کی موصل و ده هزار شیعره. ۵- به هرام نامه (حه وت په یکه ر): - له ۵۹۵ ک - تا - ۵۹۹ ک (۱۱۹۸-۱۲۰۲ز) دا و تویه تی و هزار شیعره و پیشکeshی کردوه به (میرعه لائه دین گلپه ی ره وادی دواترین سهرداری کوردی) ئه ران و ئازربایجان له بئه ماله ی (میرئه حمه دیل) که زوری خوشو یستوه و سه رمایه ی ژیانی بوه. بیجگه له مانه که تیکرا بیست و هشت هزار شیعرن، دیوانه جوانه که شی پرله قه صیده و غه زهل و قیطعه و چارین وشتی تر.

نیظامی خوی کورد بونی خوی له یلی و مه جنون دا به ئاشکرایبی ده رئه خات، له لاپه ره ی ۸۷ و ۸۹ چاپی موسکو باسیکی باوانی کون ئه گیر پته وه، هر له باوکه (ئاده م) ه وه تاسه ر باوکی خوی و بو مان ده ر ئه خا جاله به رئه وه ی میهر و محبه ته ی له باوکه وه نه دیوه، خوی له باوکی بواردوه.

به لام شانازی به دایکیه وه که خانم و خاتونیکی کورده که فرموبه تی
(گرمادهری من ره ئیسه ی کورد)، دایکانه لای من مرد.

له کوبه ی ئه نجومه نی ئه دیبان پهره ی ۳۴ نوسراوه که نیظامی له سالی
۵۹۹ ک - ۱۲۰۳ زاینی له (۶۳) سالیدا له گه نجه کوچی دوایی کردوه. به لام
به قه دسه نگی مه زاری له گه نجه که حوکومه تی شوره وی ئازربایجان سازی داوه
نوسراوه نیظامی له ۵۳۵ له دایک بوه و له ۵۹۹ کوچی مانگی وه فاتی کردوه.
له م سالانه ی دواییدا له شاری باکوی ئازربایجان په یکه ریابوکلّه
(کوته ل) ی بوچه قاوه وزانکویه کی به ناوناوه، هه روا له تارانش په یکه ری
بوکراوه و سالونی کتبخانه ی گه وره ی زانکوش به ناوی نیظامی ناو براوه. تائیسنا
زورجایادی نیظامی کراوه.

ئایه توللامه له کوتی له کونگره ی یادی ئیزامی گه نجه وی له ته ویز که له ۱ - تا ۴ تیر
مانگی ۱۳۷۰ و ۲۲ تا ۲۵ ژوئن ۱۹۹۱ ز - زانکوی ته وریز سازدرا بوو، رایب گه یاند که: نیظامی
گنجه وی - کورده و به شاعیری کوردی ئیمه ی ناوبرد (نیظامی گنجوی کردی الاصل ما -
مجموعه مقالات گنکره بین المللی بزرگداشت نهمین سده تولد حکیم نظامی گنجوی جلد
نخست الف - ر انتشارات دانشگاه تبریز سال ۱۳۷۲ ی هه تاوی (شه پۆل).

□ - له پایزی ۱۳۷۲ ی هه تاویدا یادمانیک به بوئه ی ۸۱ سالانه، بو ریزی له دایک
بونی ئوستاد محهمه د قازی نوسهر، شاعیر، موترجیم و ویژاوه ری گه وره ی
هاوچه رخ ساز ئه دری و ئوستاد (شه فیعی که دکه نی) مه نزومه یه ک به و بوئه وه
دائه نی ئه مه ش مه نزومه که: پیری دهیر:

قاضیا! نادره مردا! و بزرگا، رادا!

سال هشتادویکم بر تو مبارک بادا!

شادی مردم ایران چو بو شادی تو

بو د که بینم هه مه ایام به کامت شادا!

پیر دیری، چو تو، در دهر نبینم امروز
از در بلخ گزین تا به خط بغدادا!
شمع گردانی و گردان، دل ایرانشهرند
ای تو شمع دل ما، پرتوت افزون بادا!
مایه و دایه پروردن ایران مهین
بود آئین مهابادی و مُلکِ مادا
فخر تاریخ و تبار همه ماست زگرد
شیخ اشراق و نظامی دو تن از اکرادا
خان زند، آنکه چُتو مادر ایران کم زاد
رستم گُرد بُد امانکه فرخزادا
اصل «گرمانجی» و «گورانی» و «زازا» خود چیست
حرف شیرین که سخن سر کند از فرهادا
عُمری، ای دوست به فرهنگِ وطن جان بخشید
قلمت، صاعقه هر بد و هر بیدادا
همچنین شاد و هُشیوار و سخن پیشه‌بزی
نیز هشتادِ دگر بر سر این هشتادادا!

۱- کوواری دنیای سخن ژوماره‌ی ۶۲ چاپی که لاریزانی سالی ۱۳۷۳ی هه‌تاوی پهره‌ی ۲۹ جه‌نایی شه‌فیی که ده‌کهنی له‌م شیعرا نه‌دا دیانی به‌وه‌دا ناوه که شیخی ئیشراق و نظامی گه‌نجه‌وی کوردن به داخه‌وه هه‌ندی له‌ قه‌له‌م به‌ده‌ستانی ئیرانی له‌ نوسراوه‌کانی خویندا کورد ده‌سرنه‌وه وه‌ک له‌ چاپی دیوانی هومامی ته ورپزیدا که شیعره کوردی به‌کانیان لی سربوئه‌وه یا دوکتور معین که باسی به‌رده‌عه ده‌کا ئه‌وه‌ئ که یاقوتی حه‌مه‌وی فه‌رمو به‌تی: له‌ به‌رده‌عه‌دا ده‌روازه‌به‌ک هه‌به‌به‌ ناوی ده‌روازه‌ی ئه‌کرا د ئه‌ونه‌ی کوردی زاناو دانا لیه‌ ناتوانم ناوی هه‌مو بان بینم، که چی معین له‌ ئه‌علام‌دا ئه‌ مه‌ی سربوئه‌ته‌وه، یا دیوانی حه‌کیم سه‌نایی که به‌ شیعره ده‌لی:

قرنها باید که تا از پشت آدم نطفه‌ای
بوالوفای گُرد گردد یا شود ویس قرن

که له‌ چاپی تازه‌دا ئه‌وانه‌ی له‌ بابته زانایانی کورده‌وه له‌ چاپی به‌که‌م‌دا بووه، نه‌ماوه‌وه سِرِ راو نه‌ ته‌وه یا کتییی (خدمات متقابل استاد شهید مطهری له‌ چاپی تازه‌دا ئه‌وانه‌ی واله بابته زانایانی کورده‌وه، هه‌بون. نه‌ماون. - بورون بونه‌وه‌ی زیاتر بروانه کوواری ئاوینه باسی خاننا به‌قه‌له‌می شه‌پول پهره‌ی ۴۵ به‌شی سه‌رچاوه، چاپی ۱۳۷۱ ژوماره‌ی ۱۰ - و به‌رگی ۴ی زانایانی کورد له‌ باسی خانای قوبادیدا - (شه‌پول).

- ویته‌ی نیزامی گه‌نجه‌وی له‌موزه‌ی نیزامی له‌شاری‌باکو
من یکی کورد زاده لشکریم
کز نیاکان خویش گوهریم
- کوته‌لی نیزامی گه‌نجه‌وی له‌شاری‌باکو
نو‌کته: له‌شاری کفری کابرایی هه‌بو به‌شه‌و له‌قاوه‌خانه‌کان شانامه‌ی
ده‌خوینده‌وه ناوی (شیخ‌جه‌بار) بو و خه‌مه‌سه‌ی نیظامی به‌هه‌لبه‌ست
وه‌رئه‌گیرایه سه‌ر شیوه‌ی گورانی کوردی و به‌شه‌و له‌چایخانه‌کاندا
ده‌یخوینده‌وه، ئه‌بی رونوسی ئه‌وه‌لای خاوخیزا نه‌که‌ی مایی.
بروانه‌ ئه‌م سه‌رچاوان: ۱- دیوانی قه‌ساید و غه‌زلیات نیظامی گه‌نجه‌وی
به‌کوششی سه‌عیدی نه‌فیزی چاپی ۱۳۶۲ هه‌تاوی.
۲- کو‌به‌ی ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیوان ئه‌مین فه‌یضی به‌گ چاپی سالی ۱۴۰۳
کوچی مانگی وریکه‌وتی ۱۹۸۳ زاینی چاپی کوری زانیاری.
۳- فه‌ره‌نگی دیه‌خودا، فه‌ره‌نگی موعین، فه‌ره‌نگی عه‌مید، تاریخ
ئه‌ده‌بیات ئیران دکتوره‌دواربراون و باره‌گای ئیستای گلکوی نیزامی له‌ده‌ره‌وه‌ی
شاری گه‌نجه ۴ شه‌پول ▪

یونس کوری محمەدی ھەولیری

۵۷۶-۵۰۸ مانگی

یونس کوری محمەد کوری مەنعە کوری مالک کوری محمەد کوری سەعد کوری سەعید کوری (عاصم) کوری عەكب کوری قەیس ناو دار (بەرەضی الدین) ھەولیری، باوکی دوزانای ناودار: (عیمادە دین ئەبو حامد محمەد، وە کە مالا دین عەللامە ئەبو فەتح موسی). مروفیکی زانا و خووناکار چاک زدل و درون پاک و با پیرە زانای ناودار (ئەحمەد کوری عەللامە کە مال دین) ە لە فیرگە ی ئەمیرزینە دین خاوەنی ھەولیری کە بە فیرگە ی (کە مالیە) ۱ ناودارە خەریکی تەدریس و فتوای شەرعی بوە.

یونس کوری محمەدی ھەولیری لە سالی ۵۰۸ ی مانگی لە ھەولیری لە دایک بوە و لە ۵۷۶ ی مانگیشدا لە شاری موسل بارگە ی بەرەولای خواتیکناو و

---

۱ - نوکتە: (فیرگە ی کە مالیە) قازی کە مالا دین شارەزوری ئەبولفەضل (محمەد) کوری ئەبو محمەد، عەبدوللا کوری ئەبو ئەحمەد قاسم شارەزوری کە لە ۴۹۲ ی مانگی لە دایک بوە و لە رۆژی دوشەمە ۶ ی موحرەمی سالی ۵۷۲ ی مانگیدا مردووە، دروستی کردووە دای مەز راندووە. نە ک کە مالا دین عەللامە کوری (رەضی) دین ھەولیری کوری محمەدی کوری مەنعە.

نیژراوه.

یونس کوری محمدهد ههولیری بوخویندن چوته شاری موسل لای
(تاج الاسلام) ته بوعه بدوللا حوسهین کوری (نهصر) ناودار به کوری خه میس
که عبی جهه نی و له و یوه بو به غدا لای ته بو (مه نصور) سه عید کوری محمدهد
عومه ر ناودار به کوری ره زاز درس بیژی: (نظامیه) و له پاشان گه راوه ته وه،
بوموسل و لای ته میر زهینه دین ته بو حه سه ن عه لی کوری به کتکین باوکی مه لیک
موزه فیری مه زن و خیوی هه ولیری بو ته دهرس بیژی مزگه وتی ته ومیره کورده و
هه رله نیژیک ته ومزگه وته ش نیژراوه و ۶۸ سال عومری کردوه.
ته مه ش نمونه ی شیعی عه ربی ته وزانا کورده یه:

شیعر:

لَهَا زُورَةٌ فِي كُلِّ عَامٍ، وَتَارَةٌ تَمُرُّ شَهْرًا حَوْلَ لَاتِ جَمْعٍ
وَصَالٌ وَصَدٌّ لِأَلْشَيْءِ سَوَىٰ أَنَّهَا عَلَىٰ خُلُقِ الدُّنْيَا تَجُودُ وَتَمْنَعُ

هه ر کاتی ده چمه په ر لانه خه فه تمه؛ که ته مه نمان چهن
کورته؛ بو که لک وه ر گرتن له و سفره ره نگینه (شه پول).

										۲
										۳
										۴
										۵
										۶
										۷
										۸
										۹
										۱۰
										۱۱
										۱۲
										۱۳
										۱۴
										۱۵
										۱۶
										۱۷
										۱۸
										۱۹
										۲۰
										۲۱
										۲۲
										۲۳
										۲۴
										۲۵
										۲۶
										۲۷
										۲۸
										۲۹
										۳۰
										۳۱

زانای ناودار زهنگه‌نه

۲۰ ئەم هۆزانه زۆر زاناو بلیمه ته یه کیکه له شاعیره مه‌زن و پیاوه خاوه‌ن بیرو ژیره کانی
 ۲۱ جیهان که دل و دهرونی پاک و به سوژی هه‌بوه، ئەم زاناگه‌وره‌ناوی عومه‌رناودار به زهنگه‌نه‌یه‌و
 ۲۲ ناز ناوی شیعیری ره‌نجوری‌یه، ئەم هۆزانه خاوه‌ن هه‌سته خاوینه‌خه‌لکی ناوچه‌ی زهنگه‌یه و
 ۲۳ له‌تیره‌ی زهنگه‌نه‌یه و تووژی زهنگه‌نه‌ش به تایبته له کوندا زۆر له‌هه‌و رامیه‌وه نیزیکه و
 ۲۴ ره‌نجوریش شیعیری به‌و شیوه‌وتوه و زۆربه‌ی شیعه‌ر کانی به‌و زاراوه‌ن.
 ۲۵ ره‌نجوری به‌و شیوه‌موکریانیش شیعیری هه‌یه، بو‌نمونه پارچه شیعیری که شیعیری
 ۲۶ «کارژی» پی ته‌خمیس کردوه که ده‌لی:

۱۰۱۳

پینجینه

پوچه له عه بهت هینده ده کهم فیکرو خه یالی
مومکین نیه جاریک و بینم کوجه مالی
بی فاییده تاکی هه وه سی ده وقی ویصالی؟!
چو به عه بهت گهر دلی «ره نجوری» ده نالی
«کاریزی»! له «په روانه» ده کهس راوی «عوقاب» بی.
ره نجوری به پی قسه ی خو ی که به شاعر له
میراجنامه که ی فهر مویه تی:

ئه و سال که ئه ی فیکر ئاوه رد م وه هم

عومرم یا وابی وه په نجا، په نج کهم
یانی ته مه نم (۴۵) سال بوه که ئه و میراج نامه م نویسه له پاشان سالی نویسی میراجنامه که ی
دیاری ده کاو ده لی:

جه سه نه ی هه زار، دوسه و نو دا ئه ی معراج نامه جه لای من رو دا
به م قسه ی خو ی ئه بی ره نجوری له سالی ۱۱۶۴ ی مانگی له دایک بو بی.
ره نجوری له پارچه شاعر یکدا باسی نه خوشبونی خو ی ده کاو ده فهر می:

ئه و سا ئه و ئازار په ریم با به ست بی

تاریخ عومرم نه سه نه ی شه ست بی

سه نه و سال و وه قت هیجرت موختار

هه زار و دوسه د چه نی بیست و چار

که وابی له سالی ۱۲۲۴ ی مانگیدا سه خت نه خوشبوه و مردنه که یشی هه ر له و سالانه دا بوه.
له پارچه شاعر ی که به ناوی میراجنامه وه دایناوه، زور به جوانی ده رده که وی زور زانا بوه و
ئاگای له قورئان و فهر موده بوه و زور زیره ک و خاوه ن بیرو پروا بوه له زانینی عیلمه کاندا

۳۲۴ - شه پۆل

دهسى زۆر بالاى هه بوه و زانايى كه م وینه و شاعيريكى دورناس و دوستى گياني گياني شاعيراني كورد بوه.
بوۆينه ئه حمه د به گى صاحيوقران كه ناز ناوى «شه وقى» يه له په سه ندى رهنجوريدا به شيعر ده لى:

ده خيلم ده خيل ئه ي ئيرشاد دين
پير ته ريقه ت نورين به يه قين
سه ردارى عوشاق نه شهر ق تاغهرب
مه جنون ثانى سه ر خيل عه رب
جام دل جامى نظامى نظام
ته ر تيب ته ر كيب بيناي باده ي جام
كاشيف كه ششاف سپر په نه پاني
ئه فلانون شيعار ئه ره ستو - ي ثانى
ره نجورى موخليف ته خه لوص ره نجه
ره نجت ره نجه كه رد وه دور په نجه ...
مه لا يوسفى داله رويش له په سه ندى رهنجورى دا فه رمويه تى:

شيعر

به باده ي عيرفان ره نكين سه جاده!
له وح دل جه نه قش ماسيوا ساده!
ره نجورى كه نجور خه زانه ي ئه سرار!
نه قد دانش به خش خه روار به خه روار!
حاجى قادر ره حمه تيش كه به خه لكى كه ركوكى داناوه، له په سه ندى دا فه رمويه تى:

شيعر

يه كى رهنجورى ئه هلى كه ركوكه
فيكرى بيكرى هه مو وه كو بوكه

زانای به‌ریزو لیکۆله رو دلسۆز دوکتور:
محهمەد سه‌دیق موفتی زاده

۱۳۰۰-۹/۶/۱۳۶۳ ی هه‌تاوی

ناوچه‌ی سنه‌ی کوردستان بی گومان به‌کیکه له‌گه‌وره‌ترین ناوه‌نده‌کانی فه‌ره‌نگ و هونه‌رو ئه‌ده‌بی کوردی که له‌تأمیزی خویدا سه‌تان شاعیر و نوسه‌ر و فه‌یله‌سوڤ و زانای بی وینه‌ی په‌روه‌ده‌کرده. لیره‌شدا به‌داخه‌وه‌هه‌روه‌که هه‌مو ناوچه‌کانی تری کوردستان تا ئیستا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی پان و به‌رین که هه‌مو لایه‌ن و سوچ و قوژینی فه‌ره‌نگه‌که‌مان بگه‌ریته‌وه نه‌کراوه‌و ئاگاداریمان له‌ژیان و به‌سه‌ر هاتی زانیانی سنه‌وده‌ورو به‌ری زۆر که‌مه. لیره‌دا به‌سه‌ر هاتی زانای به‌ناوبانگ دوکتور محهمەد سه‌دیق موفتی زاده که به‌قه‌له‌می خو‌ی نوسراوه بو‌تان ده‌گیرینه‌وه.

ناوم محهمەد سه‌دیق ناوی بنه‌ماله‌ییم موفتی زاده‌یه له‌سالی ۱۳۰۰ ی کوچی هه‌تاوی له‌گوندی "دشه" له‌ناوچه‌ی هه‌ورامانی جوانرۆ هاتومه‌ته‌دنیاوه. باوکم مه‌لاعه‌بدووللای "موفتی" کورپی "مه‌لاحمود" کورپی "مه‌لامحهمەد" کورپی مه‌لا ئه‌حمه‌دی گه‌وره له‌بنه‌ماله‌ی مه‌لایانی "دشه" یه. دایکم کچی سه‌یید "شه‌هابه‌دین" تالشی و دایکی کچی شیخ "عوسمان" ی ته‌ویله‌بی هه‌ورامانه.

له‌سالانی پیش شه‌ری جیهانی یه‌که‌م باوکم له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌واکانی ئه‌رده‌لانه‌وه ده‌عه‌وت کراوه بو‌شاری "سنه" و بووه به‌موده‌ریسی خوینگه‌ی مزگه‌وتی "دارول ئیحسان" پاش چهن‌سال له‌روژگاری فه‌رمانه‌وایه‌تی قاجاری یه‌کان‌دا ده‌عه‌وت کراوه بو‌تاران وله‌قه‌بی "مفتی کوردستان" ی پی‌دراوه و گه‌راوه‌ته‌وه بو‌شاری سنه. ته‌مه‌نم شه‌ش سال بووه باوکم له‌شاری سنه کوچی دوابی کردوه دایکیشم پینج سال پاش کوچی دوابی باوکم له‌"دشه" له‌دنیا ده‌رچوووه.

۲- به‌رگی ۲ که‌شکوگی که له‌پوری ئه‌ده‌بی کوردی .
۳- به‌رگی ۳ که‌نجینه‌ی فه‌ره‌نگ و زانست (شه‌پۆل)
۴- دیوانی حاجی قادر کوچی لاپه‌ره‌ی ۱۰۵

۳۲۶ - شه پۆل

خویندنی سه ره تاییم له گونده کانی: دشه و خانه گا و شاری سنه دوایی هیناوه. له سالی ۱۳۱۵ی کوچی هه تاوی دهستم کردوه به خویندنی عولومی ئیسلامی و له خزمهتی زانایانی ئاینی مهلبهنگه لی شاره زور، مهربوان، موکریان و شارگه لی: پینجوین، سلیمانی، کهرکوک هه ولیر، ره واندز، مه هاباد و سنه ده رسم خویندوه.

ئه وزانایانه که له خزمه تیاندا ده رسم خویندوه ئه مانه ن: کاکم حاجی مه لا خالیدی موفتی، مه لا سه یید عارف، مه لا سألحی "تریفه" سه یید بابا ره سوئی "عه با به یلی"، له مه لبه ندی شاره زور، مه لا باقری بالکک، مه لا مه حمودی "ده ره تفی" له مهربوان، مه لا عه لی "حه مامیان" مه لا شیخ محه مه دی "بورهان" له موکریان، مه لا عارفی بانه یی، مه لا سه یید عه لی له "پینجوین" مه لا مسته فای حاجی مه لا ره سوول، مه لا عه بدولای بیژوی له سلیمانی، مه لا هیززی شلی خانه یی له کهرکوک، مه لا سألحی دیبه گه یی، مه لا ئه بوبه کر ئه فه ندی له هه ولیر، مه لا عه بدولکه ریم ئه فه ندی له ره واندز، مه لا سه دیق سه دق و مه لا حوسین مه جدی، مه لا حمودی موفتی کاکم له شاری سنه که ئیجازه ی عیلمیم لای ئه و، وه رگر تووه و له دواییدا له شاری سلیمانی ماموستایانی هه یته تی زانیاری ئاینی ئه وقاف پاش تا قی کردنه وه ئه و ئیجازه نامه یان بۆم مور کردوه وله تارانش شورای عالی وه زاره تی فه ره نگ ئیجازه نامه ی ئیفتا و ته درسی بۆم ده رکردوه.

له سالی ۱۳۲۳ له وه زاره تی فه ره نگه ئه و روژگاره و ئاموزیش و پروره یی ئیستا بوم به ماموستا و موعه لیم له شارگه لی مه هاباد و سنه و خوړه م ئاباد و تاران ده رسم داوه. له سالی ۱۳۴۱ له دانشکده ی ئیلاهی یات و مه عاریفی ئیسلامی دانشگاه تاران ده وره ی لیسانس و دوکتوریم دوایی پی داوه و له دانشکده ی ئه ده بیاتیش داماو به ک خه ریکی عولومی ته ربیه تی و زمانه وانیش بوم، له و ماوه یه شدا له ده بیرستانه کانی شاری تاران ده رسم داوه.

له سالی ۱۳۴۹ بوم به ماموستای زمان و ئه ده بیی کوردی دانشکده ی ئه ده بیات و عولومی ئینسانی دانشگاه تاران، له و ماوه یه دا بیجگه له ده رس دانی زمانی کوردی ئه ده بیاتی فارسی و عه ره ییشم ته دریس کردوه.

له سالی ۱۳۵۹ که به هو ی شوړشی فه ره نگه یه وه زانستگای تاران داخرا، بو من ده رفه تییک بو تا له مال دانیشم و نوسینی ئه وریز مانه کوردی یه م که به ده سته وه بو ته واو بکه م.

له گه‌ل ئه‌وه شدا خه‌ریکی له سه‌رنوسینی دیوانی مه‌وله‌وی (مه‌عدومی) بوم و ئیستاش هه‌ر خه‌ریکی ئه‌و کاره‌م. "چو‌ن بو خه‌ریکی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی بوم"

له سه‌ره‌تای ئاوه زیانمه‌وه خه‌ریک بونی خویندنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی ولتی دوان له مانا‌کانیان له لایه‌ن ئه‌ندامانی بنه‌مائه‌مان و دوستانه‌وه‌هانی دام که پپوهندی یه‌کی به‌تین له گه‌ل زمان و ئه‌ده‌بی کوردی دا به‌ینمه‌ده‌س، ئه‌م پپوهندی یه‌ بووه هۆی ئه‌وه که ئه‌و ماوه‌یه که له کوردستانی عیراقدا ئه‌م خویند زو‌رت‌ر خه‌ریکی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی بم تاله سه‌ره‌تای ده‌ست پی کردنی شه‌ری جیهانی دوه‌مه‌دا که سیاسه‌تی فه‌رمانه‌وایی تورکیا گورا رۆژنامه‌نوسینی کورده‌کانی ئه‌وی بو و لاتانی ده‌ره‌وه، ئازاد کرا، کام "محهمه‌د میه‌ری به‌گ" که پپش شه‌ری جیهانی یه‌ که‌م شه‌هیدی نه‌مر شیخ عه‌بدولقادر ی گه‌یلانی زاده له شاری ره‌واندزه‌وه له گه‌ل خوی بردبووی بو شاری ئه‌سته‌مبول (به‌داخه‌وه من هه‌رچاوم پی نه‌که‌وت) بو یه‌ که‌م جار به کوردی نامه‌ی بو نوسیم وله نامه‌که یا زو‌ر هه‌لی نابوم که له خزمه‌ت کردن به‌زمان و ئه‌ده‌بی کوردی له هه‌ر هه‌ل و مه‌رجیکدا کو‌تایی نه‌که‌م ئه‌وه‌ه‌لنانی ئه‌وانه بو به هۆی ئه‌وه که زو‌رت‌ر له جاران خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه له زمان و ئه‌ده‌بی کوردی بم.

له سالی ۱۳۳۸ دا که له لایه‌ن حوکومه‌ته‌وه رۆژنامه‌ی کوردستان له تاران ده‌رجو پپش نیاری سه‌رنوسه‌ری ئه‌و رۆژنامه‌یه‌م قه‌بول کرد، چونکه له لایه‌ که‌وه به هه‌لیکی گه‌وره‌م زانی که له ورینگایه‌وه به پپی توانایی خو‌م خزمه‌ت به‌زمان و ئه‌ده‌ب و میژوی گه‌له‌چه‌وساوه‌که‌مان بکه‌م وله‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پپم وابو ده‌رجونی ئه‌و رۆژنامه‌یه‌ به‌زمانی کوردی له لایه‌ن ده‌وله‌تی ئیترانه‌وه، باوه کو مه‌به‌ستیکی ته‌بلیغاتیشی تیدا بوبی به‌لام پی هاتنیکی به‌لگه‌دار بو سه‌باره‌ت به هه‌بون (مه‌وجودی یه‌ت) ی گه‌لی کورد، زمان و ئه‌ده‌ب و نیشتمانی. له‌و سالانه‌دا که سه‌ر نوسه‌ری رۆژنامه‌ی کوردستان بوم گه‌لی مه‌تالیبی ئه‌ده‌بی کوردیم نوسیوه و له‌و رۆژنامه‌یه‌دا له چاپ دراوه هه‌ندی له‌ومه‌تله‌بانه ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ن:

۱- کوری مه‌لیک غازی هه‌زه‌تی شیخ عوبه‌یدیلا شاهی شه‌مزی (قدس سره) که له ۱۸۸۰ی زانی به‌دزی زالمان راپه‌ری و مافی ره‌وای خوی و نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌ویست.

۳۲۸ - شه پۆل

۱- کو کردنه وهی نزیکه ی ۲۵۰ پارچه له هونراوه کانی سهید "عه بدوره حیمی مهولهوی" له نیو به یازه ده سنوسه کوه کان و راست کردنه وه یان و کورته لی دوانی له مانای هونراوه کان.

۲- کو کردنه وه و راست کردنه وهی زوربه ی هونراوه کانی "وه لی دیوانه".

۳- کورته لی کولینه وه یه که له دیوانی "مه لا په ریشان" وله چاپ دانی هندی له هونراوه کانی.

۴- راست کردنه وه و له سه ر نویسی دیوانی "سه یید سألحی کرماشانی".

۵- راست کردنه وهی شیرین و فه ره هاد دانراوی مه لا "وه له دخانی گوران".

۶- راست کردنه وهی هندی له هونراوه کانی "که نزه ک و یازده رهم" که به شیکه له شانامه ی کوردی دانراوی "سه ره نگ ئه لماس خانی که نو له بی".

۷- زه نجیره و تاری له باره ی ریزمانی کوردی یه وه له ژیر سه ردپری چون بنوسین و بخوینینه وه.

۸- زه نجیره و تاری له باره ی ژیانی کو مه له که مان وره خنه گرتن له هندی بیرو باوه روره سم و یاسای ناله باری کو مه لایه تی، له ژیر سه ردپری "له کو مه لا چون بژین؟".

۹- کو کردنه وه و راست کردنه وهی دیوانی مه لا "حامیدی ئالیجانی" له ناوچه ی ژاوه رو.

۱۰- راست کردنه وهی شه ره قسه ی ئاسمان وزه وی هه لبه سراوی "میرزا عه بدولقادری پاوه بی".

۱۱- راست کردنه وهی جه نکه نامه ی "کوله و عاینه مه ل" هه لبه سراوی "میرزا عه بدولقادری پاوه بی".

۱۲- کو کردنه وه و راست کردنه وهی شوینه واری شیعر گه لی له شاعیره کانی کورد له ژیر سه ردپری: "له هه ر گولزاری گولی".

۱۳- چهند پارچه هونراوه یه کی نیشتمانی ونه ته وایه تی و عیشقی و چهند ورده چیرۆکی هونراوه به شیوه ی تنز و توانجی نه ته وایه تی و کو مه لایه تی وه ک "چیرۆکی مام ریوی و په پوسلیمانیه و چیرۆکی "فیل و بولبول".

- ۱۴ - زهنجیره و تاریکی فلهسه فی و سورشتی له ژیر سهردپری "ریگای خوداناسی".
- ۱۵ - میژولکه ی حوکومهت کانی کورد.
- ۱۶ - راست کردنه وه وله چاپ دانی مناجاتی "خانای قوبادی" به ناوی "حهفت بهند".
- ئه وه مه تالیبه هه مویان له ژیر عونوانی "م.ص.م" که کورت کراوه ی محهمه د سه دیق موفتی زاده یه له ژماره کانی روژنامه ی کوردستان که له چواربه شدا بهرگ گیراون له ده سدان. روژنامه ی کوردستان با وه کوله ژیر چاوه دپری سهختی حوکومه تدا درئه چوله گهل ئه وه ش له راسته قینه دا خزمه تیکی گرینگی به زمان و ئه ده ب و میژوی گه لی کورد ئه کرد. به لام پاش چوار سال بو ده ولت ده رکهوت که له چاپ دانی ئه و روژنامه یه جگه له زیان بو سیاستی ده ولت سو دیکی تیدانیه، ئینجا له بهر ئه وه له سه ره تای به هاری ۱۳۴۲ دا روژنامه که داخرا.

جگه له و کاره ئه ده بی یانه که له روژنامه ی کوردستان جی به جیم کردون له سالی ۱۳۳۸ وه تا پاییزی سالی ۱۳۵۸ چهن زنجیره وتاری ئه ده بیم له باره ی ئه ده ب و میژوی کورده وه نویسه و له رادیوی کوردی ئیران بلا و بونه ته وه و به شیکی زوری ئه و سهردپرانه بلا و کراونه ته وه: لیک دانه وه ی و ئه یی به سه رهاتی باو باپیرانمان، و ئه و و ئه وه وانان، پهندی پیشینیان، راست کردنه وه و له سه ر نویسی دیوانی نالی، شیعری شیوه گورانی کوردی، مه ستوره ی ئه رده لان که بو یه که م جار له ئیو به یازه کوئه کان دا به ده ستم هینابو.

***

گرینگ ترین کاری ماموستا دوکتور مفتی زاده، شی کردنه وه ی شیعه کانی مه وله وی تاوه گوزی یه. بوخوی له پیش و تاریکدا که له سه ر غه زه له کانی مه وله وی نویسیه تی ده لی: له سه ره تای ئاوه زیانمه وه جار و بار گویم له هونراوه کانی مه وله وی ئه بو که خزمان و دوستان له کوپ و کو مە لی شه وانه و روژانه دا به بوئه ییکه وه ده یان خوینده وه. جوانی و پاروی ئه م هونراوانه که م که م سه رنجیان را کیشام و هه زم ئه کرد منیش وه کو ئه وان ئه و هونراوانه م له بهر بن و له مانا و مه زمونی دلر فینیان تی بگه م. ئه م هه زه پالی پیوه نام که روژ بو روژ زورتر له هونراوه کانی مه وله وی بکو لمه وه، له هه ر جیگایه ک ده سنو سیکي کو ن و تازه ی شیعریم چاوپی

۳۳۰ - شه پۆل

بکه و تباپی ته گه رام که هونراوه کانی مهولهوی له ناو ته و هونراوانه دا بدوزمهوه و به سهر و پپی شکاوی بیانخوینمهوه.

به داخهوه ره شه بای مردن مولهتی نه دا به ربوی باغی ته م زانایه مان، به ته واوی دهس که وی و پیش ته واوبونی ته م کاره گرینگه دنیای بی وه فای به جی هیشته و شی کردنه وهی دیوانی مهولهوی به ناته واوی به جی ما. دوکتور محمهد سدیق موفتی زاده له سالی ۱۳۰۰ی هه تاوی له دایک یوه وه له شهوی سی شه مه ۶/۹/۱۳۶۳ی هه تاوی له شاری تاران وه فاتی کرد و له گوهرستانی وه یسولقه رهنی کرماشاندا به خاک ته سپیر درا.

شیعری: دوکتور صدیق موفتی زاده

له سهر کانیای وی له بیخی داری	دانیشتن خوشه له گهل ناز داری
هیچ خه مت نه بی راز و نیاز که ی	به دل ته ماشای دو چاوی باز که ی.
خوشه یار گرتن خوشه دل داری	خوشه له مهینه ت جهان رزگاری
په ژاره ی ژیان له دل ده رکه ی	رابویری تاوی به بی غه مباری
دل م له ده ردی دوریت غه مباره	بی تو سوماییم تاریک و تاره
بی یادی گوئی جوانی جه مالت	ژیانم له لا وه ک ژاری ماره

□ □ □

ته م ویرگه رده لول مله و سهر به رزان زه ردی روخساری گه لای سهر ته رزان

۱- بروانسه کتیبی زانایانی کورد ج- ۴ و ۵ په ره ی ۱۳۳ باسی سه یه مه حمودی گوگشن، کوردستانی نوسراوی (شه پۆل).

۲- به داخهوه دوکتور عابید- ی سیراچه دینی له خودودی ۱۴ی مارس ی ۱۹۹۵ی زابنی له ریازی حیجاز وه فاتی کردوه (شه پۆل) ته م شهرحی حاله که به قه له می دوکتور محمهد سدیق موفتی زاده نوسراوه له کوژاری سروه ژماره ی ۷ سالی ۱۳۶۵ په ره ی ۲۹ تا ۲۶ له چاپ دراوه.

چوئی و بی ده‌نگی هەردان ئیلاخان
و شکای چه‌مه و شه‌تاو زاخان
په‌شیوی گولزار، ماتی هه‌واران
کزه‌ی وه‌رکاوان سه‌ردی کو‌ساران
یه‌گرد نیشانه‌ی ئامای پاییزه‌ن
یا خو‌جه‌ ته‌ئسیر دوری ئازیزه‌ن!
پاییز یانیهای فەسل غه‌مباران
یا واده‌ی سه‌ردی مه‌یل نازان‌مه‌یل نازان
هه‌ور نه‌و پاییز چون ده‌رده داران
مه‌وارنو‌ئەسرین نه‌ روی کو‌ساران
چون من دیوانه و شه‌یدا و سه‌رگه‌ردان
مه‌گیلو‌وه نه‌رم نه‌روی سه‌ر هه‌ردان
دیده پر جه‌هه‌ره س جگه‌ر پر جه‌خار
په‌یشان خاتر ده‌رون تیره و تار
گاگا جه‌هه‌سه‌رت مه‌نالو‌وه‌زار
ویل و سه‌رگه‌ردان نه‌ کاو و کو‌سار
جه‌و ساوه ئازیز من جه‌یاد به‌رده‌ن
وه هار شادیم خه‌زانش که‌رده‌ن
گرددوه‌ختی په‌ی من واده‌ی خه‌زانه‌ن
کالای نه‌و پاییز جه‌لام هه‌رزانه‌ن
ته‌م و گه‌رده لول ده‌رون پر ده‌رد
شو‌راوه‌ی ئەسرین هه‌ناسان سه‌رد
زه‌ردی رو‌خسار روماتی و بی ده‌نگی
په‌شیوی جه‌سته و کزیی و بی ره‌نگیی

۳۳۲ - شه پۆل

ماتەمیی دەرون خەمگینی بی شو

سەرسات پاییزین پەری من بی تو - ۱ -

بەبۆنە ی جیژنی پیروزی نەوروژەو

کوردە! موژدە، باغی رەنجی لاو کانت هاتەبەر

روژێ رزگاری لەژێر هەوری سەتەم دا کەوتەدەر

جەژنی نەوروژت دەدا موژدە کەوختی شادی یە

بۆنەجاتی نیشتمان تی بکۆشە بی خەتەر

دوژمنت پستی شکا، جەرگی برابەد خواهی تو

شووهرەتی رەنج و خەباتت رو ی زەوینی گرتەبەر

گۆل نەخوی کوردە! بەواتە ی پوچ و وادە ی چەورونەرم

دوژمنت بی هیژە ئیستا، تۆدە سورینی بەسەر

تو بە هیژی بازووانی رو له کانی نیشتمان

بۆبەدس هیسانی مافت سینگی خو ت کەو ک سپەر

قەت نەترسی هەل لەدست بەرنەدە ی، کوردە! دەخیل

کوششی ئەم چەندە سالە ی خو ت نەخەیتە پستی سەر

نیشتمان چاوەروانی هەلمەتی شیرانەتە

تابە جاری تو له خاکت دوژمنت کە ی دەر بەدەر

۱ - روژنامە ی کوردستان ژمارە ی ۱۸ - ۲ سەزماوهری ۱۳۳۹ و ۲۳ نوامبری ۱۹۶۰ ی زاینی چاپی تاران.

بابا تاهیر

مە کەرینەم وە (کە ی قوباد) و (کە ی)

نمە دەوئەش بە (ئەصفەهان) و (رە ی)

تا وەرۆی حەشر، وە ی وە یانەم وە ی!

ئیسە سەر ئینە تیغ دە ی سادە ی!

و من الماء کل شیء حی ←

دڤه را گەر شهوی وە یانەم بە ی

لە جزیی وە سل ت ئە ی مە لە ک شپو

دەور گەردون جە تو ش جیا کەرد!

کە م بدە لا فوسەر برینیم تو

یا نە بو شون جە لە عیله ت ئاو حە یات

به هاری^۱

جه ژنی نه وروژووادهی به هاره
کاتی سهیرانی ههردو کووساره
بای شه مال وه نهرم شنوی خوئی بهردا
مژدهی به هاری به دهشت ودهردا
هه وری به هاری دهرون پر خروش
وه ک عاشق دلی گهرمی هاته جووش
فرمیسکی جوانی خوئی به تاو بهردا
دور، وه شینی کرد به دهشت ودهردا
به نالهی خه مین سه دای هه ل هاورد
نه مامان له خه وزستان بییدار کرد
کوردستان بهرگی خال پووشی
چاو گه وشه، تاوی وه ک نوقره جووشی
قه لای کریلهی به فری کویتانی
بنای باش وه ستای به نای زستانی
له نالهی هه ورتیشقهی به هار
له رزی له سهردا، روخی و هاته خوار
لیزه مهی باران تاوی دا له سهر
به فری هه لمالی، خستی ودایه بهر
له سهر داهینای کردی به هه رهس
که م که م، ودهر کهوت نیگرگز چاومهس

- روژنامهی کوردستان ژماره ۴ چاپی تاران ساکی ۱۳۴۰ و ۳۱ مهی ۱۹۶۱-ژو ژماره ی پشت سه ربه ک ۱۰۷.
۱- م.ص.م. بانی دوکتور سدیق موفتی زاده.

۳۳۴ - شه پۆل

گول سووسهن بووی خووی به لآو کرده وه
سهختیی زستانی له بیبربرده وه
له لانزاران چنور که وتهدر
به لآو بو، بیینی شه و بوو وه که مه ر
به ره زا، وه ک چین زلفی نازاران
خاووپه ریشان له رووی مه غاران
دهشت و دهر، سه وزو کووسار دلگیره
چریکه ی مه له و بقیه ی نه چیره
شاخه ی شه تاوه له لانزاران
هاژه ی به فراوه له پای کووساران
قابه ی که وه له سه ر کلاوان
قه تاره گوله له پای گولاوان
برقه ی تاف له دور، وه ک نوقره ی بی گهره
ته ماشای دهوای دلی پر له دهره
شنوی به ره بیان، کاوو نزاران
بین خووش، وه ک نه فسه نازک نازاران
گولالان له ناو باخ و چه مه ن دا
خیز بیان له پای سه رووسه مه ن دا
نه مامان خه لات «نه ورۆز» یان پووشی
سه وزه و گول باده ی به هاریان نووشی
وه نه وشه شین بو له ناو باخان دا
شه تاو په خشان بو به رووی زاخان دا
لاره و له نجه ی گول له پای ئیلاخان
به سوژه ی شه مال به رزه ده ماخان

دهرمانی دهردی دهرده دارانه
فینکی دلی دلّ تهو گارانه
ئیتر وادهی سهیردوس و دلّداره
مهزرا دلّنشین گولشن بیّ خاره
بولبول چاوه روان دیداری دلّبر
سهرله ئیواره ههرتاکه سهههر
به نه غمه‌ی خه‌مگین نه‌وای جیایی
په‌ژاره‌ی دوری و رازی ته‌نیایی
ته‌نالیّ به‌سوزده‌رون پر له چلّ
داخوم که‌ی شادبّی به‌رووی جوانی گولّ
گیانی پاسه‌وان ده‌وری گولّزاره
بو دینی دلّبر له ئیتظاره
ئیمجا به‌ربه‌یان گولّ خووی ته‌یار کرد
دیواخی سه‌وزی له‌رووی خوی لابرد
بلبلّ له‌بووی خووش هه‌ناسه‌ی دلّدار
ده‌رده‌م بیّ هووش بوله «حجله»‌ی گولّزار
وه‌ته‌ن! توّ نه‌و گولّ من بولبولی توّم
من عاشقی‌زار دلّ پر چلی توّم
شهرته وه‌ک بولبول بۆت به‌وه‌فایم
بۆت شیّت وشه‌یدا ته‌ن به‌جه‌فایم
کورده‌گیان! ته‌وا زستان ته‌واوبو
که‌ژو کیو به‌هه‌ور به‌هار سی‌راوبو
بوچی واماتی؟ بیّ هووشی به‌سه!
بروانیشتمان پارچه‌ی ته‌طلّسه

۳۳۶ - شه پۆل

هه مو شاخ و داخ مه زرای کوردستان
سه ر تا سه رشین و سه وزو گۆلستان
شاخه جوانه کان رازیانه وه
گولان له گولزار خیزیانه وه
وادهی سهیرانی ههردو کۆساره
کاتی ته ماشای سههوزهی به هاره
خه مگینی به سه په شیوی تاکهی
ساتی دل خوش به کورده ده سادهی!
به سهیری گولا له کاتی به هار
به سوژی نه غمه ی بلبل له گولزار
سهختی سهردی دهی فه راموشت بی
بادهی به هاری یاخودا نوشت بی
یا خودا نیشتمان هه ر به هارت بی
هه زاری وه ک من گیان نشارت بی

چیرۆکی مام رپیوی

خوینده واره به ریزه کان! هه روه ها که زۆر تری برا کورده روئا که بیرونه ته وه ویسته کانمان
ئا گیان لی یه ریشه و بناغهی ویزه وزانیاری هه ر که لی له سه ره تا وه چیرۆک و ئه فسانه که لیکن
که زانایان و ویزه وانانی ئه و که له به هیژی مرخی جوان و زانینی خویان ئه و چیرۆکانه یان
به ته شکلی به لا ووهوئرا و، نوسیوه و کۆ کردوه ته، وه له ئا کامدابه ته هو ی پاراستنی بنچینه و
قانونی ره که زایه تی و مانه وهی ئه و که لانه.

جا که وایه له سه ره هه ر کوردیکی خوین خاوین پیویسته به گویره ی لی هاتنی خوی ئه و
چیرۆک جوانانه که له با پیره کانمانه وه ده م به ده م هاتونه ته خوار وه هه ریه کیکیان هه زاران په ندو
ئاموژگاری به نرخه تی دایه، کویان بکه نه وه، تارۆله کانی گهل ونه ته وه که مان که لکیان

لی و ه رگرن وه له ژیانان دابیته هوی وریابونه وه یان وئاگایی یان.
یه کی له و چیر و کانه چیر و کی «ریوی و په پو سلیمان» یه که به مندالی بو یان گیراومه ته وه
ئه و امنیش به پیی توانایی خوم هوناومه ته وه، وه پیشکش به هه مو کوردیکی خوین خاوین و
نیشتمان ویست و دلسوزی گهل و کومه لی ئه که م.

مام ریوی زوری برسی یه و بو خوارده مه نی ئه سورپته وه :

روژی له روژان ریوی ییکی پرفیل بو خوارده مه نی که وته گه شت و گیل
ئه سورایه وه ئه م دۆل و ئه ودۆل ئه ی دا به پاوه بیاوان و چول
هه واری نه ما خوئی نه کاپی دا کوز گه یی نه بو سوپ نه خواتی دا
نه هاوانه یی نه کونه کوئی نه کوتی پیسه نه خیگه روئی
نیپشه و په لای مریشک و سوئه نه کوته پارچه ی بیژنگه کوئه
نه تو راخدانی رزیوو بی که لک نه پاروه نانی له پاشماوه ی خه لک
نه سه لکی دوینه نه دانه که شکی نه چه که کلاشی نه هه نگله مه شکی
نه سیرمی رزیو نه ژیره که وشی نه قوشقنی کون له ده وری حه وشی
هیچی دهس نه که وت زور به دامای به زکی برسی و به دل تو راوی
هاواری ئه کرد ئه ی دا به سه ردا ویل ویل ئه گه را به ده شت و ده ردا
کاتی مام ریوی ریی چولی ئه بری بالدار له ترسا هه مو هه ل ئه فری
هه ر چه نده گه را هیچی دهس نه که وت ههروه ها ده ردی برسیه تی نه سه روت
ئه نجا که وته ری خوئی به ته نیایی بو مریشک خواردن ده وری ئاوی
ماوه یی ریی کرد به زگی برسی له به رخویه وه له خوئی ئه برسی:
داخوم سه گ له ناودالان که وت بن؟ مریشک له کولین هه مو خه وت بن
خاوه ن مال چاوی باش چویته خه و مریشکی قه له و بر فینم ئه مشه و؟!
به را کران و لوقه و ته قله ده و گه یشته نزیکی دی یی نیوه شه و
برسیه تی زوری زور بو هینابو ئاوه زو هوشی له دهس سه ن را بو
ناگا واقه یی له ده می ده رچو سه گه ل ئاوی گشت گوی یان لی بو

هه لمه تيان بو برده مو به چه پ چه پ
بو به سمرو به قوله وهه را
ئه وئه ئی وت «بوره» هاده ری نه که ی!
ریوی ئه وهی دی که وته باز بردن
ئه نجا له حه یبهت خوئی کرد به «تول بر»
پاش ئه وه له دی به شه پ کرایه دهر
له ترسی گیانا ته کانی ئه دا
چوله بن به ردی خوئی دابه هردا
ئه وشه وه به صه د دهر د روژی کرده وه
بو تاله ره شی و بودامای خوئی
بورسوابونی لای سه گ و بالدار
ئه ی نالاندله داخ به در یژه ی شه و گار
پاش ئاهوناله و زاری بی سامان
باش وایه ریگای زه هاده ت بگرم
ئه و کاته ریگای حه ج ئه گرمه پیش
ته پلی به دناویم ئیترلی نادری
هه میسه ناوم به چاکه ئه بری
بالداره هه مو دین بوده سماچ کردن
به فیل و که له ک گشتیان که ره ئه که م
ئه نجا به که یفی خووم ئه بویرم
مام ریوی هه ستاخوئی کرد به حاجی
میزه ری خرتی نایه ته وقی سه ر
دهس به ته سبیح و قول به عه باوه

گه ماره یان دا له راس و له چه پ
«قلینچکه ی که ری تیدائه بچرا»
ئه م ئه ی وت «بازه» ته کان ده، ساده ی!
به دل ده سی کرد به کوفر کردن
له چنگیان دهر چو به گو پچر گو پچر
دوباره ریگای کیوی گرت به ر
ره په ی دلی وه ک ده هول ئه ی کوتا
له تاوی زگی ئه ی دابه سه ردا
له بهر برسیه تی خه و نه ی برده وه
بو ئاورو چون و بو به دناوی خوئی
بو ئیتوار چونی له لادی و له شار
هه ر پیچی ئه خوارد وه ک پیچانی مارا
وتی: هیچ دهر دی نییه بی دهر مان
به فهن ریوازی عباده ت بگرم
تا هیچ بالدار ی لیم نه کا ئه ندیش
له پشته سه روغه یه تم ناکری
سه گیش بم بین ی به ریزم بو ئه گری
بو دوعای خه ی و «مفه ره ک» بردن
ترسی خووم له دل ئه وان دهر ئه که م
هه رمه لی چاخ بی هه لی ئه بژیرم
به لام ئه ش ترسا له تول و تاجی
ریشی هیشته وه و عابای کرده بهر
ئه گه راو ده شتی ئه دا به پاوه

به ته کبیر وتن به له بیهیک کردن
به له قان له قان به سهر ته کاندن
ئه چو به ریوه به لاره وله نجه
په پو سلیمانی ریوی دی له دور
وتی وادیاره پیاویکی چاک بی
ئازاری نه بی بوچینی بالدار
هاته پیشه وه لئی کرد سلاوه
وتی مامه گیان ئوغرت خهیره!
مام ریوی وتی رۆله ریوارم
ریگایی دورو دریژم له بهره
ئه مهوی له حج دهسکه م به زاری
په شیمان بسم له کرده ی پوچم
«په پوسلیمانه» له ریوی فیلزان
مینش وه کو تو حج له سهره
مام ریوی وتی: باشه به چاوان
ئه نجاریگایان به جوت گرت بهر
شه و له بیخ داری ههردوبوی که وتن
مام ریوی به درۆ، وراوه ی ئه کرد
یه پو لای وابو مامه بی حاله
به لام مام ریوی خه ونه ی برده وه
ئه وشه وه نه وزی نه چووه چاوانیی
به یانی که خور له که له اته دهر
ئه ورۆژ ههش رییان گرت تائیواره
چونه پیشه وه بولای ئاواویی

سهری ئه کوتایه گشت کون و قوژبن
به م شان و بهوشان به ریش جواندن
سیواک له بهر شال سۆل له سهر په نجه
سهر تاپای بالایی ئه دره وشاله نور
بی فیل و که له ک که لیک دلپاک بی
وابزانم تازه بوته ته تو به کار
مام ریوی یه واش وه لامی داوه
مه به ست چي یه لم گهشت و سهیره؟
خزمهت گوزاری چینی بالدارم!
ماوه بی زوره حج له سهره
پیاریمه وه له ده رگای باری
به لکه به خشی تاوان و سوچم
ئه وه ی بیست وتی ده خیل مامه گیان!
من بو هاوده نگیت له گه ل خوت به ره
بو هاوری ییی تو ئاماده م به گیان
به هر جور ی بو ئه و رۆژیان داسهر
پاش نویژی شیوان پیکه وه خه وتن
یه واشی ده سی بو په پو ئه برد
هی ماندو بونه ئه و گرو گاله
ههر ئه تلا یه وه به ده م درده
له ژیرۆ هه ربو په پوی ئه روانیی
په پوو مام ریوی رییان گرت بهر
ئه روانن دی یی له دور دیاره
که له شیریکیان دی به ته نیایی

که له باب رای کرد هاته سه ری یان
پرسی: مامه گیان ئو غرت خهیره!
«مام ریوی وتی: رو له! ری بو ارم»
«ری گایی دورو در یژم له بهره»
که له شیر ده سی پیچاله چاکی
وتی: مامه گیان من خا که سارم
ئه نجا له پیشگات من هیوام وایه
مامه تور په بو: ئهم قسه چی یه!
به لام که له باب دلی بردبو
ئه نجا مام ریوی بو شوینه گمکی^۱
ئیمه داموین بو پیاوی بانگ و یژ
تانویژه کانمان نه که ونه قهزا
ئه ئین: که له باب زانایی خاسه
بونى که له شیر بو هاوری یی مان
په پوسلیمان و تی: زور چا که
ئه نجا هه رسی یان ده شتیان گرت بهر
ئه و شه وهش نوستن هه تابه یانی
مام ریوی فیل زان دیسان که وته پیش
ناگا «که و» ی جوان هاته سهر ری یان
«وتی مامه گیان ئو غرت خهیره!»
«مام ریوی وتی رو له! ری بو ارم»
«ری گایی دورو در یژم له بهره»
که و وتی: دخیل سه د ئامان

سه لامی گهرم و گوری کرد لی یان
مه به ست چى یه له م گه شت و سهیره؟
خز مه ت گوزاری چینی بالدارم»
ماوه یی زوره حه جم له سه ره»
لیی پارایه وه و خو ی خسته خاکی
ئه رم نیش ببه ی سو پاس گوزارم
تکام وه رگری نه لیی گه دایه
له لای من گه داو ده و له مه ند نیه
پیری خوار دنی ده یریی کردبو
وتی: به په پو به یه واشه کی:
بانگمان بو بدا له وه ختی نو یژ
یه زدان له ئیمه نه بی ناره زا
پیاویکی وریاو شه و و روژناسه
پیویسته ئه رنه ئه بین په شیمان
منیش ئه ی ناسم گه لی چالا که
ری گایان بری وروژیان دایه سهر
کاتی خو ر له کهل سه ری ده رهانی
وه خت بو ناوزکی بری له به ریش
ماندو نه بونی وت: به هه رسی یان
مه به ست چى یه له م گه شت و سهیره؟
خز مه ت گوزاری چینی بالدارم»
ماوه یی زوره حه جم له سه ره»
منیش له گه ل خو ت به ره مامه گیان

مام ریوی وتی: په پو! وادیاره
نهر دزو جهرده له دورو دیار
نهر که لکی نه بی نازاری نییه
په پو سلیمانان وتی: زور چاکه
له م وتانابون ناگا قالاوی
وتی: مامه گیان: ئوغرت خهیره!
مام ریوی وتی: رو له! ریوارم
ریگای دیورو دریزم له بهره
قالاونه وهی بیست په لاماری برد
وتی: مامه گیان ده سم به دمان!
به رگی نو که ریت به تن نه پو شم
مام ریوی وتی: په پو! وادیاره!
بو چیت کردن و ئاوداری ناوری
په پو سلیمانان وتی زور چاکه
به لام هاوریمان ئیتر باباهس بی
ریشه دی دوستی مان ده ربینی له بن
مام ریوی چاکه دایه که مری
نه جا پیکه وه ریان گرتی پیش
مامه له برساهه رله تری ئه برد
ئه وشه وهش مامه روژی کرده وهی
مامه به یانی چو بولای په پو
ئهو بی ئاوه زهی ئه وتو له بابا
ئیمان و دینی له لا نه ماوه
به ده ستوری شهرع خوینی حه لاله

«کهو» بو هاوری بی گه لی هوشیاره
چییره چییره نه کاو ئه مان کا بیدار
ئیترا نازانم بیرورات چی به
که ویش ئه ناسم مه لی دلپاکه
له لاوه هات و کردی سلاوی
مه به ست چی به له م گه شت و سهیره؟
خزمت گوزاری چینی بالدارم
ماوه بی زوره حه جم له سه ره
چاکی مام ریوی گرت و ماچی کرد
منیش له گه ل خوت به ره، وه ک ئه وان
بو حه سانه وهت به دل نه کوشم
قالا نو که ری ته واوته یاره
راستی بر دنی کاریکه به چی
قالاومه لیکه دهس و چاوپاکه!
نه کتوشمان به توش مه لی ناکهس بی
له ناوی یه کتر بمان کا دوژمن
ئه وانچ هه رچوار که وتنه پشت سه ری
به خوشی و شادی بی ترس و ئه ندیش!
له دللی خویدا فه نی جوړ ئه کرد
له به برسیه تی خه و نه ی برده وه
وتی: سبه نی گویت له بانگ نه بو؟!
بانگ و یژه که مان: ئه و که ل بابا
بانگی به یانی نیوه شه وداوه
ئیترا نزیکی بو من به تاله

مه لعو نيكي وACHE قى ئيعدامه
په پو سلیمانان و تی مامه گیان!
تو چاک ئەزانایی حوکمی ئەوچی یه
ریوی بانگ و یژی بانگ کرده شوینی
هه لمه تی سهختی بو که له باب برد
پاش ئەوه خواری ده می لسته وه
چهند قوناغی تر ریگیان بری
به ناوچاو گرژی و به عه سه بانی
به راستی دلم له «کهو» ئیشاوه
چونکه دلته رو به عیشوه و نازه
دایم به رده و به رد ئاواز ئەخوینی
تو خووت ئەزانای پیاویکم زاهد
بی ریا و درو دپاک و صادق
له لایئ تریش که و دوژمن داره
ئه ترسم ناگا بزنانن پیمان
ئيعدام کردنی فاسقی و هها
په پو سلیمانان و تی من رازیم
مام ریوی که وی بانگ کرد بو شوینی
به قه پی ملی ئەویچی شکاند

دوسی کردنی له من هه رامه
تو خووت پیاویکی زاناو موسولمان
له مه سه له ی شهرع من ئاگام نییه
تا حوکمی شهرعی باش پی بنوینی
له په ناییکا نوشی گیانی کرد
زکی تیر بوو بو وه لی ئەخسته وه
مام ریوی په پوی بولای خوی چری
وتی هه رامه بو من زینگانی
هیچ نرخ و بایی له لام نه ماوه
قوته قوت که رو زور هه وسبازه
خال و میلی خوی به خه لک ئەنوینی
شهریعت ره وو وارعو عابد
ناجوره بو من هاوری بی فاسق
له دوی ئە گهرین صبح و ئیواره
به هاوری بی ئەو تومەت ده ن لیمان
شهرعاً واجبه بی چون و چرا
بوچ پیم پرس ئە که ی مگەر من قازیم!؟
تا حوکمی شهرعی باش پی بنوینی
خواری و به جه زای کرده ی خوی گه یاند

مام ریوی ...

پاش چه ندر و ژئی تر ریگیان ته ی کرد
وتی بوشتی دلم زور ته نگه
قالا مه لیکی زور چاچو لبازه
به دته شک و نه گبهت شوم وروره شه

مامه ته شریفی بولای په پو برد
ئه مه وه ی بیلیم زمانم له نگه
دزو ناپاک و ناخوش ئاوازه
له ئیمان دورو له دین بی به شه

چونکه روره شی روژی مهرحشه ره
بهزکی تیرو ماوه یی رای بوارد
سه ری بهرزو کرد پرسی له په پو
من وام بیستوهه ئەلین درزاوه!
نوکه ری کردوه به دل و به گیان
ئه ویش ئەم تانجه ی کردوه ته خه لات
بودرو وراسی تو بووه به لگه ت چیه
بیته بزانه شاهی دت کی به
به شه نویت ئە کم تاروژ ناخه وم
له دره گای باری شهرمهنده و کزیم!
ئه په وی بی کا به لوقمه شیوی
بی هینی بولای مام ریوی زاهی دی
له سه ردا به تاوه رددو به رو بون
گه لی موخلیسی به ژن و بالان!
دوتول له سه ردادین وه ک تریشقه
ئیترا به نه یین پیان ئە ییش
چون دوروست نیه شه هاده ت له دور
به لام توله کان هه لمه تیان بو برد
دایا به عه رزا کولکیان وه شانده
به فیل نان خواردن ئاخر هه ره ئه بری
قه ت نه بریته وه سودو سه رمایه ت

ئه بی بکوژری خوینی هه دهره
پاش ئه وه ریوی قالاویشی خوارد
روژی له روژان زوری برسیتی بو
وتی ئەم تانجه کی به تو ی داوه؟
وتی: باپیرم له لای «سلیمان»
شاتری بو له ناوی وه لات
مام ریوی وتی: نه خه یروانیه
ئه گه راس ئیژی؟ قسه ت به جی به
چونکه من پیوی شه ریعت ره وم
چون ئە بی هاو ده م پیاوکی دزیم
په پو وردو بو زانی که ریوی
ئه نجا که وته ری بو شوینی شاهی د
چاوی خست ناگا دوتولی چه تون
په پو بانگی کرد شاهی دواهاتن
ریوی روانی زور به سه لیه
وتی قه بوله زه حمت نه کیسن
په پو وتی: نه باینه حوزور
ریوی له ترسا پیچیکی بو کرد
جهزای کرده وه ی خو ی پیان نوانده
په رده ی فه ن وفیل هه ره ئه بی بدری
راستی بگره پیش تا به رزی پایه ت

۱- روژنامه ی کوردستان: چاپی تاران په ره ی ۹ تا ۱۳ - چوارشه مه ۹ ی خاکه لئیوه (نوسان) ۲۵۷۳ ک و
۱۳۴۰/۱/۹ ی هه تاوی و ۱۱ ی شه والی ۱۳۸۰ ی مانگی و ۲۹ ی مارس ۱۹۶۱ ی زابنی (شه پو ل).

ئەمەش ئافەرىن نامەى دوكتور محەمەد سەدىق موفتى زاده

بۆ دەنگ خوشى بەناو بانگ حەسەن زىرەك^۱

ھونەر بە شىكى خودا داوھ زۆرتى بە ھەول و تىكۆشان نىيە ھونەر بارە يىكە بە ھەمو
كەسى نادى ھونەر بە خويئە وارىي نىيە ھونەر تىشكىكى بە تىنە كە لە جىھانى پەنامە كىيە وە
پىر شىكى خوى بەر ئەداتە وە لە ناكاو ئە كە وىتە سەردىك ئەود لە روناك ئە كاتە وە بەبى ئە وە
خاوەن دل ئاگای لە خوى بىي. يە كى لە و كە سەنە كە بە بارەى ھونەرى پەنامە كىي رازا وە تە وە
كاك «حەسەن زىرەك» كە بەبى ئە وەى بخويئە ھونەرىكى تەردەس و بەستەدانەرىكى
چالاك و نوكتە و يژىكى قورس و قولە؛ ئە و ھونەر مەندە ھەروەھا كە شىوہ و چارەنوسى
زۆر بەى ھونەر مەندان ئەبى و ابى لە ژىيانى خوى دانا كامى و چە و سەنە وەى زۆرى ديوہ؛ تالى و
سوئىرى رۆژگارى گەلى چىشتوہ؛ لە گەل ئە و ھەموە سەختى و تەنگ و چەلە مەش دا كە بە سەرىا
ھاتوہ ھونەر بە نرخە كەى خوى لە ھەر كات و رۆژىك دا كە ھەلى بۆ كە و تىي بۆ خزمەت بە گەل
و نىشتمانى بە كارى ھىناوہ و ەدەرخستنى ھونەرە كەى بۆ بە تىن كەردنە وەى پاىبە و بناغەى
موسىقاي كوردى بە ئەركىكى گەورەى سەرشانى خوى زانىوہ.

بە داخە وە! سەرلى شىواوئى و پەشىواوئى گەلە كە مان بوو تە ھوى شىپزەبى و لى
قە و ماوئى ئە و ھونەر مەندانە مان كە دەستى سەمى رۆژگار لە خويئەن و رىگا و رە و شتى
زانبارى بى بە شىي كەردون؛ وە ئە و ھونەرە بە نرخە يان وە كو گە و ھەرىكى نە ناسرا و نە تاشرا و
رىك و پىك نە كرا و ماوہ تە وە؛ ئە گەر وىنە كانى كاك «زىرەك» لە رىگاي خويئە وارى و
زانبارى يە وە پەروەردە بكرايان بى گومان لە كۆر و كۆمەلى كوردە وارىي دا بلىمە تىكى بىوتىنە و

۱ - نوسىنى ئەم ئافەرىن نامە، نىشانەى ئە و بە كە زاناي ناودار بەرئىز دوكتور موفتى زاده سەبارەت بە ھونەر وەرانى
كورد دىكسوز بوو باش ئەى زانى كە خوالىخوش بو حەسەن زىرەك بە و دەنگە خوشەى كە خوا پىدا بو، چلون خزمەتى بە
زمان و فەرنىگ و ھونەرى كوردى كەردو بوو ھوى ئە وە زمانە كە مان باشتى يەك بگىرى و لە و ھەل و مەر جەدا زۆر
كەس بە ھوى گورانبە كانى حەسەن زىرەك فېرى واژەى جوان و رەسەنى كوردى بون و كوردى يە خومالە كە يان
ھاتە وە بىر كە و تە بىر كەردنە وە بۆ بوزانە وەى زمان و ئەدەب و كە لە پورو ساز و ئازادى رەسەنى كوردى بە راستى ئەم
ئافەرىنەى دوكتور لە جىگاي خويئە زۆر بە نرخە خواھەر دو كيان لە گەل ئە نىبا و ئە و ليا و پيا و كاندا حەشركات
(شە پۆل).

۳۴۵ - باوی کورده واری

هونه رمه ندیکی پایه به ززی جیهانیی ته بون که گه لی کورد له ئیستا چاکتری شانازی یان پیوه بکات.

کاک «زیره ک» به بی که سب و کوششت چند هونه ری تیدا کو بوتوه که که مترله کهسانی خوینه واریش دا ئه و هونه رانه کوته بنه وه: هونه ری به سته دانه ری، دهنگ خوشیی، قسه زانیی.

کاک «زیره ک» ههروه ها که هونه رمه ندیکی پایه به ززی کورده، زور قسه خوش و خوین گهرم و دس و دل بازه، وه له دوستایه تی دا راست و دورسته؛ وه گه لی نیشتمان ویست و ره گه ز پهروه ره.

کاک «زیره ک» تائیسنا نزیکه ی هه زار گورانیی و به سته ی له رادیوی کوردی «عیراق» و «ئیران» داتومار کرد وه؛ زور تری به زمه کان و هونراوه کانی ئه و گورانی یانه، خوئی دای ناوه. دهنگی کاک زیره ک بو خوی ده زگاییکی ئور کیستری کوردی یه چونکه له هه رچریکه ییکدا چهن دجور ئاوازی موسیقاهه ست ئه کری؛ ئه وده ننگه به سوژه له گه ل به زمه دل رفین و هونراوه ته رو تازه کانی، یه کی گرتوه و بووه ته هوئی ئه وه که هیچ کوردی خوین پاک نییه، کاک «زیره ک» نه ناسی؛ و به گورانی یه کانی گوی ئه دا پوه له کانگه ی دل وه به ریزی نه کری... «کاک هه سه ن زیره ک» بوته وه که چلو نایه تیی ژبیانی خوئی به هه مو کوردیکی نیشتمان ویست و هونه ر پهروه ر بناسینی کورته یی له رابوردوی ژینی تالی خوئی هونراوه ته وه که به راستیی هونراویکی وه ها جووان له هونه رمه ندیکی نه خوینه وار. گه لی جیگای سه سوپمانه. هیوا یه ئه وه هونه مه نده به نرخه له پیناوی خزمهت به گه ل و نیشتمان دا پیرو زبن وه له سیبه ری به خته وه ری و کامه رانیی گه له که ماندا بحه سینه وه:

ژینت له پیناوه هونه ر برده سه ر	«زیره ک»! زورت کرد خزمه تی هونه ر
په ژاره ت زوردی، زور چه و سایه وه	باوه کو له ژین نه چه سایه وه
به لام له هونه ر هیچت که م نه بو	روژگارت ساتی به بی غه م نه بو

ئه مه یش هه ندی، به سه رهاتی هه سه ن زیره ک، ئه وه هونه ر وه ره ناوداره، دهنگ خوشه، به شیعرو به قسه ی خوئی که خوئی، به شیعرو له بابته ژبیانی خو به وه، رای گه یانده وه:

۳۴۶ - شه پۆل

برام «حسین»ه و خاتو «آمین» دایکم	خه لکی بو کانم کوردی خوین پاکم
خوشکم سارایه؛ کاک مینه کاکم	ناوم هسه نه باوکم «عبدالله»
دایکم میردی کرد زور به دهست و برد	دهستی قودرهت بو بام کوچکی کرد
بزنی ده فروشت، دهی گوت مانگا مرد	بهو جوړه مالی ئیمه ی به قورگرت
خه لکی بو کانی لیمان خه بهر کرد	خوشک و برامی وادهر به دهه کرد
سه بارهت به میرد گشتمانی دهه کرد	بناغه ی مالی له بن دهه هینا

***

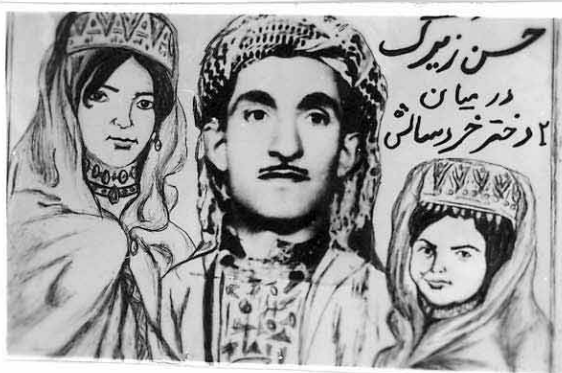
له کار کردنا زور ئه مکرد په له	ههشت نو سآله بوم به عمه له
له بهر بی که سبی که وتمه ئه وه له	لهم دی بو ئه ودی لهم شار بو ئه و شار

***

مانگی شهش تمه من بیگارم کرد	تا یازده سآله ئاوا کارم کرد
ئه منیشی تار کرد، ههردی و شارم کرد	براکه م گه و ره بو کچیکی رفاند
بومه چاو ساغی مه لایی حافظ	تار بوم هه لاتم روم کرده سه قز
له جیاتی ئامانج کردیشمی به دز	مه لاج مه لا؟! به توانج و بوختان

***

ئیترا له کویر و من له و ناوهم چی؟	له (۱۲) سآله بوم به قاوه چی
ئیدی له و ریشه و من له و داوهم چی؟	حهق ۱۳ شایی، روژ تا ئیواری

حسن زیرک

دهنگ خوش و هونه روهری به ریز حهسن زیره ک له بابته موسیقاوه ئاواده لئ:

چهن دئیریک له سه رته حریری هونه روه موسیقاوه دوه وین

موسیقا! خوشی رۆحی به شهری
ئورکیستیر! مردم له سه ر قهبره کهم
موسیقا! شهرته هاورازم تو بی
موسیقا! هر تو ی رۆح و گیانی من
موسیقاوه به سته و نه غمه و گورانی
لا ده بن غمه و ده بن دل تهنگی
ئه م ما داد له دهس دهنگی «گزنفون»
ئه وه ل «ویبرافون» دوهه میش «ئه رگ»
ئه وه لیان «سنج» ه دوهه میان «بانجو»
«هارمونیک» وهختی ئه گریته دهستی
زه مانی گهردی صه دای «ساکسیفون»
نه وای «قه رنه ی» بانگ ده کا «ته نبور»
«ته نبور» نه جیبه سه دای زور گهرمه
«دوتار» و «کیتار» شاگردی سی تار
ئافه رین «سه نتور» دهنگت چهن خوشه
دهنگی «ماندولین» گرمه ی «ترومپیت»
وهختی ده بیستری دهنگی «کرنترباس»
دهنگی «دمبه ک» و صه دای «دوزه له»
دهنگی «دهف» چاکه بو ده رویشه کان
«ده هول» و «زورنا» خوشه سه حری
یا له بو سواره و له بو شه ره که ل

صاحبی دهست و په نجه ی گه وری
بیت دهنگی نه وات بو هونه ره کهم
پاشی مرد نیش ده مسازم تو بی
موسیقا! خوشی بو ژیانی من
مردو بانگ ده کا له قه برستانی
هه رکهس به نه وعی ده بیستی دهنگی
به شیده ت ده دا جوابی به «باسون»
پیاو نه جات ده دا له غمه و له مه رگ
پیاو رزگار ده کهن له شین و رو رو
ئینسان ئه خاته عاله می مهستی
له دهنگی ده پسی په رده ی «میکروفون»
په رده ی گو ی ده در ی له نزیکه و دور
دهنگی مه حزونه په رده ی له به رمه
دهنگیان هیند خوشه له دل ده بن بار
صاحب هونه ران ده که ی بی هوشه
ده تخانه خه یال سواریی ئه سپی کویت
دهنگی لیوه دی به هه زار ته ماس
ده تخانه شایی و هه را و هه له ه له
بو صوفی و مرید بو قور کیشه کان
سه ر له سه ر رین بتاخاته بهری
ئینسانی به ذوهق ده خاته گونگه ل

۳۴۸ - شه پۆل

له خه وهه له دهستن ياران خه رامان
ئه ماما «كمانچه» ده كا فيكه فيكه
ئه ماما داد له دهس دهنگي «باله بان»
«شمشال» تايه تي دهستي شوانه
سه داي «فلوت» دي چهنده به لهنگي
«زه رب» و «دايره» گهر دينه سامان
«چهنگ» موسيقيكه چه ندين قهرن پيش
ئه ماما داد له دهس «جاسي» فه رهنگي
«وييه لۆن سل» ده دا سه داي دل تهنگي
«پيانو» شاي هونه ر و موسيقيه داره
«عود» گهر بانگ ده كا ئه ري هوي «قانون»
«ئاكوردئون» سه داي له چه ندين نه زمه
ئه مانه ههركام به سوژ سازي
موسيقياي كوردى ئه رازينه وه

ده چنه هه له پهركي به هه له و داوان
دلي جوان و پيير ديته جيكه جيكه
شوان ديني ته ره قص له دهشت و له بان
موسيقياي كوردان نه غمه ي كوستانه
بانگ ده كا برام! «دايره زهنگي»!
به بي ئيختيار ده مكه ي سه رگه ردان
وه ختي لي ده دري دل ده كاته كيش
گهر هونه ر مه ندي ده يگر يته چهنگي
بروانه سيمي بيسته دهنگي
خوشتر له كول شت «ويلون» و «تاره»
سيمي ده له رزي دل ده كا زه بون
«جونبش» كاسه ي زيو چه ند جه زمه
بو ت ده كهن به دل رازو نياز
ريشه ي دل به جو ش ده له ر زيننه وه

□ □ □

هونه روه ري ناوداره: قاله مه ره

قاله مه ره يا (قادر عبدالله) شمشال ژه نيكي ناوداره، نه واري شمشالي قاله مه ره له زوربه ي ماله كورده كاندا هه يه و زور دلگير و خوشه به لاي منه وه ئاههنگه شمشاله كاني قاله مه ره له ره سه ن ترين ئاههنگي كوردى يه كه له كه و ناراهه به مجوره بو نه ته وه ي كورد پاريز راهه و قاله مه ره ش به جواني ئه م هونه ره ده زاني. قاله مه ره له ئاوايي كوليجه ي سه ر به مه هاباد له حودودي سالي ۱۲۰۷هه تاوي له دايك بووه، ناوي باوكي قاله مه ره (محهمه ده) ه قاله مه ره هه ره به مندالي خوي به شمشال ليدان گرتووه و فيري ئه وه هونه ر بووه وه هه ر كه س له وه ئاههنگانه

۳۴۹ - باوی کورده واری

شاره زئا پوووه خوی داوه تیی، تافییری بووه، تابو ته ئەم هونەر وهره به راستیه، که زور ناوی ده رکردوه، وه ک ئەوه مام ره حمان عه بدوللازاده مامی قاله مه ره و مام برایم مامی قاله مه ره که ئەوانیش هه ره له کولبیجه دانیشتون شمشال ژهن و دهنگ خوش بون و کاریان کردو ته سه ره قاله مه ره ی برازیان و ئەمیش جوان فییری ئەم هونەر بووه. قاله مه ره بو رادیو کرماشان، مه ریوان، سنه، قه سری شیرین، گورگان، ئیسفه هان، یه زد و رادیو بافه ق بانگ کراره و دهنگ و شمشالی خراوه ته سه ره شریته و نه وار. هیندیك له و ئاهه نگانه ی که ئەم هونەر مه نده به شمشال لیی داون و له سه ره شریته زه فته کراون ئەمه ناوکانیانه:

کا که مه م و خاتوزین فولکلور.

گه لو - فولکلور.

ئایشه گول - فولکلور، مه قامی "سیوه" ی خوشخوان.

پیره هه لو - مه قامی کاوه یس تاغا.

قه لای دمدم - فولکلور، به یته.

رمبازین، هه وای بوک گواسته وه - فولکلور.

هه وای چوبی - فولکلور.

ته یری گه رمین - فولکلور.

هه واری ترکانه - فولکلور، به یته.

هه وای حه یران - فولکلور.

خانباچی - فولکلور.

۳۵۰ - شه پۆل

لیکۆلینه وه یه ک: (کرماشان)

فَقُّهُ اللَّغَةِ

(کرماشان) ئەم ناوه بهم (کرماشان) جوۆره زۆر له میژره له ناو خه لکی کرماشاندا به سهر زارانه وه ههر باوه و تائیتاش ههروا ماوه و له ناو بوۆره پیاوان و خه لکی ئەو ناوه هیمان نه گوۆر دراوه.

- به لām (کرمانشاه) یا (کرمانشاهان) تازه خرا وه ته ناو نامیلکه و کتیب، ئەویش له لایهن پیاوانی حوکومهت و موسته و فیان = حیسا و نوسان = کارمه ندانی حیسابداری و فهرد نویسان - هوه - له سه ته ی ئەم دوایه.

دیاره ئەم ناوه (کرمانشاه یا کرمانشاهان) نه بون که به هه له له باتی (کرماشان) کرمانشاه یا کرمانشاهان یان به سهر ئەم ناوه دا، دابریوه.

ناوی ئەم شاره (کرماشان) له بنه ره تا (کرماچان - کرماجان) ه - واتا: شاری کوردان.^۱ له سه ره تای ئیسلامه وه میژ و نوسانی. مسوڵمان ئەو ه یان به شیوه ی (قرماسین - قرمیسین) به پیی جوۆری خویندنه وه ی خویمان نوسیویا نه که ئە بێ بزاین:

۱- به شیوه نوسینی (قرماسین) یا (قرمیسین) « - یین » ی دوا ی واژه که هه مان (- ۱ ن) ی تاخری شیوه ی شکلی «قرماسان» ه - و نیشانه ی کو: (جهم) ه و (ی) بهر له (س) بئیش هه مان (۱) یه له واژه ی (قرماس) موعه ره بی (کرماج) ه. دیاره هه یج وه ختی واژه که به شکلی تاک به ناوی، ناو بو ئەم (کرماشان) شاره، به کار نه براوه.

۲- له شیوه ی به عه ره بی خویندنه وه ی وا له به را قسه مان لپوه کرد (ن) ی شیواوا (بهر له دهنگی (چ) که له راستیدا له به را به ئەلفه بهروه که وه لکاوه و تیکرئه لفی (گن) = غوننه = له لوت و که پوۆدا قسه کردن) ساز ئەدا، له زا راوه کانی جنوبی خوۆرئاوایی ئیران « کوردستان » دا له سه ره تای ئیسلامه وه بو ئاسان خویندنه وه فریدراوه. له گه ل ئەوه شدا ئەه توانرا وه کو

۱- لیکۆلینه وه: فهرهنگی نامهای پرنده گان چاپی ۱۳۶۱ ی هه تاوی له بابته (کرماشان) هوه نوسراوی موحه قیقی ناو داردوکتور محمد کیوان موکری.

زاراوه کانی با کوری تر: (شمالی تر) ئەم که وشه نه، واژه گه‌لی وه کو: «قرمانسین» و «قرمیسین» گۆردراو و به‌عهره‌بی کراوی واژه‌ی (کرمانچان - کرمانجان = کرمانشان) هه‌بی، به‌لام ئەم واژانه له‌گۆنه زاراوه کانی ناوه‌ندی ئەم مه‌لبه‌نده (ن) ی غوننه‌ی با کوری نییه.

۳- ئە گهر به‌هه‌لکه‌وت له‌نوسخه به‌ده‌لی (ن) ی غوننه‌ی قه‌دیمی چه‌زف کراو ده‌رکه‌وی و شکلی «قرمانسین» و «قرمیسین» ببیندری ئەمه ناتوانی ئەمه بگه‌ینی که پاژی یه‌که‌م له‌ووژهدا «قرمان یا قرمین» به‌عهره‌بی کراوی «کرمان» بو‌بی، به‌لکو نشانه‌ی ئەوه یه‌که‌م پاژی یه‌که‌مین له‌ووژهدا «قرمانس یا قرمیسین» گۆردراوی کرمانج و ئیماله‌ی ئه‌ویش (کرمینج) ه.

۴- له‌بارو با به‌تی ده‌ستوری (قه‌لب و ئیبدال) هوه، نه‌له زمان و زارا وه کانی کوردی و ئییرانیدا و نه‌له‌واژه گه‌لی به‌عهره‌بی کراوا، له‌هیچ ده‌میدا (ش) یینی ناوه‌راست به (س) و (ه) ی خه‌تم کراو به (ن) ته‌بیدیل نه‌کراوه و نه‌گۆردراوه.

آوا‌ی (س) له‌شکلی به‌عهره‌بی کراوی سه‌ره‌ویدا (ش) له‌بیژه‌ی (کرمانشان) دا (چ) ی قه‌دیمی مو‌ته‌مایل به‌آوا‌کانی (ج و س) ه - واژه‌ی (قرمانسین یا قرمیسین) ته‌نیائه‌وه‌ی له‌ده‌س دی به‌عهره‌بی کراوی شکلی کرمانچان و (کرمانجین) و یا کرمانجان و کرمانجین بی، نه‌ک (کرمانشاه).

ئه‌بی‌بلین که له‌کاتی کردنه‌عهره‌بی واژه‌ی کوردی ده‌نگی (چ) ئه‌بیته (ص). وه کو چین صین گه‌چ جص له‌واژه‌ی (صایه‌ن قه‌لا = شاهیندژ (ص) له‌باتی (س) له‌عهره‌بیدا خویندراوه‌ته‌وه. (سه = (س . ع . ن) ئام و یستایی: (شاهین) ه که له‌زمانی فارسیدا بو‌ته (ش^۱). ئەو میسالانه‌ی سه‌ره‌وه‌نیشان ده‌ری ئەوه یه‌که‌ئه گهر (چ) له‌واژه‌ی (کرمانچ) هه‌رئه‌و (چ) - (قرمانسین) و (قرمیسین) بو‌ایی، نه‌ک (قرمانسین) و (قرمیسین) به‌واتایی تر عهره‌بییه‌که‌ی (کرمانچ) واژه‌ی (قرمانص) بی، نه‌ک (قرمانس).

۱- هه‌ر چه‌ن له‌روژگاری ماننا کاندایا شاهیندژ (سایه‌تقه‌لا) ئەوکان بو‌وه، بو‌گه‌ به‌سی لای بو‌کان به‌یت به‌گه‌یا «به‌یت به‌گی» و بو‌کان به‌غ، به‌گ، بی‌بی که‌نده‌به‌ی که‌ن، شوینه‌واری لای ره‌حیم خان سه‌راوه‌قه‌لائی ناغچه یوان، فه‌ره‌اد ناشی سماقان، قه‌لاکچی لای بو‌کان، شیز هه‌موه‌ی کورده‌ماد - ه‌کان بو‌وه - ئەرد له‌ئسلا ئەرت بو‌وه و به‌مانای پیروزه‌وه‌که‌ نه‌رده‌لان ئەرده‌شیر یا قوره‌به‌راز له‌شار به‌رازی فه‌رمانده‌ی له‌شکری خوسره و په‌رویز - گه‌راوه‌که‌ له‌ ۶۳۳-زله‌ترسی هه‌یراکلیوس رۆم هه‌لات و چه‌ه‌گه‌نجه: جزن تا شاهین و شار به‌راز بگه‌نه‌هاواری، یا کو با گوان: شاری خودا به‌غدا باقوبه: باکوا: شاری خوا، یا شوینه‌واری قه‌بری فه‌روه‌رتیش پاشای ماد (۹۵۵-۶۳۳) به‌رله‌زاین - په‌ره‌ی ۴۲ تا ۵۰ ماموستای کورد ژماره‌ی ۱۵ به‌هاری ۱۹۹۲ کاک ئەنور سو‌لتنانی.

۳۵۲ - شه پۆل

۵- له زمانى كوردى و فارسى و له هه مو زاراوه كانى ئيرانى داچ له دهرونى يه ك زمانى تايهت داچ له بهرا ورد كردنى زاراوه كانى نيزيك به يه ك. گوڤرانى (چ) به (ج) و (چ) به (ش) و بهر ئاوه ژو ویش زۆر باوه و ميساليشى زۆره:

دچار (فارسى) تو شيار (كوردى) ۱

كيجا (مازنده رانى): دختر، كچ (ك. چ) (كوردى) دختر، كه نيشك (ك. نى. ش. ك)

كوردى:

زن: ژن (هاوريشه) (كه نيز) و (كه نيزه ك): خاديمه، جاريه، بهرده بى كه ژن يا كچ

بى:

لوچ / لوش - زاچ / زاج - كاشى / كاچى - چاچ / شاش (ناوى بهروى تاشكه ند) - كاچ / كاج - كاش (= كاشكى) - كچكوڤ / كه شكوڤ نه تيزه، كرماچان، كرماجان، كرماشان.

۶- كردنه عه ره بى آواى خلف الحنكى (پشت مه لاشو) ي ئه صه م (كه ر) ي (ك) به آواى غلصمى ئه صه م (ق) له واژه كانى به عه ره بى كراوى (قرماسين) و (قرميسين) له بهر شوين دانانيكه (كه) ريبى قه له و - يا ده نگدارى په هله وى = كوردى، كه به سه رده و رو به بى هيجايى، ته ك واژه بى خويدا بو وينه به سهر (ك) ي سا كينى سه ره تايدا داى ناوه.

(ر) ي قه له و مه خه ره جى دهنگى به سراوى (ئينسدادى) (ك) ي بهر و دوا گيراوه ته وه، آواى: (دهنگى) غه يره ته نينى نيزيك به دهنگى له هوى يا غلصمى (ق) به گوڤى ئه وانى وا قسه يان به م واژه نه كرده، كه ياندوه و چون ئه م دهنگه له ئه لفه و بى ي خه تى ئيسلامى فارسى / عه ره بى دانيشانه يه كى تايه تى نه بوه (له ئه لف و بى ي مادى و په هله وى و قه ديمى كوردستان و ئيرانشدا نيشانه ي دهنگى نه بوه).

يا ئه كه ر بو يتيشى له بيره وه چه وه ئه ويان به شكلى مومكينى نيزيك به وه، يه عنى به ويته ي (ق) نوسيوه: كرماچان (ك. ر. ما. چا. ن) قرماسان (به ر له ئيماله ي ئه لف به، ي) (ق. ر. ما. سان.) - قرماسين: به (ر. ي) ده نگدار - (بروانه الهديه الحميدية فى اللغة الكوردية، موعجه مى

۱- سه رچاوه ي به رو: دوكتور موكرى. - كيجا: كيشرا، كيشران ناوه كچان له كوردى (شه پۆل).

کوردی - عه ره بی^۱. (رپی) ده نگدار یا قه له و به ناوی یه کک واحیدی ده نگی سه ره به خو (فونم) له زمان و زاراهه کانی خو رآوا و ناوه ندی ئیراندا هه ره به و خو یندنه وه، به لام به ناوی یه کک واحیدی ده نگی دوه می، یافه رعی (وه چه بی) له حالی نوسان دابوه و له ژیر شوینی آواکانی موصه میت (بی ده نگ) ی به سراوی: (ئینسیدادی) ده ورو به ری هیجایی خو ی حه ره که تی: (بزوینی) ده نگیکی تی کللا و له خو یدا بو ماقه بل به وینه ی ژیری سوک یا بو ری سوک (به بیی میسال) نه قل کردوه وله زمانی فارسی رسمی ته ده بی له بهر ته وه ی بزوین نه بو ه یا وه ری نه گر توه، بزوینی سوک بو ته ژیر، سه ورو بو ری مه عمولی.

حه ره که تی (بزوینی) ده نگی رپی قه له و ته نانه ت له زاراهه گه لیکدا که له سه ره تادا به ناوی واحیدی ده نگی سه ره به خو به کار براوه له کاتی تی ک هه له نگوتنی له گه ل ده نگی به سراوی که ناری و خلف الحنکی (پشت مه لاشوی) ته صه م و که ر بو ته ژیری سوک و له پاشان بو ته ژیری مه عمولی و له بهر انبه ریشدا له کاتی تی ک هه له نگوتنی ده نگی غلصمی ته صه م (ته نانه ت له واژه ی به عه ره بی کراو) دا بو ته سه ر.

له شوینگی لی ترا که له م با سه به ده ره ته م بزوینه ده نگیه بو ته بو ر.
دیاری کردنی قه له و بونی (ل) و ده نگدار بون و قه له و بونی (رپی) به ناوی یه کک واحیدی ده نگی سه ره به خو یاله ژیر شوینی ده ورو به ری هیجایی: (بین) ی له وزه ی ته م تو یژانه وه به ده ره و نیازی به ورده کاری زور تر هه یه، هه لی ده گرین بو جیگای لیکو لینه وه ی خو ی.
بو خو ینه ری که بییه وی ئا گاداری لوغوی (بیژه بی) په یابکا به تایبه ت له م مه به سه تی وائستا قسه مان لیکرد ته م هه نده تو یژانه وه به سه.

۷- له نیو ناوه کانی شارو گونده کانی کوردستان و ئیراندا تا ئیستا شاری یا گوندیکی قه دیمی مان نه بیستوه و نه دیوه که له دو واژه ی وه کو (کرمان) و (شاه) سازد رابی، دیاره شاریک به ناوی (گیلان شاه ئیسفه هان شاه، ته ور یژ شا - شیراز شا و... نه بیسراوه).
ریوایه تی عه و امانه وی به لگه که گو یا بارامی چارده می ساسانی له روژگاری پاشایی برا که ی حو کو مه تی (کرمان) ی هه بو ه و خو ی به شای (کرمان) یا (کرمان شاه)

۱- حَقَّقَهُ وَ قَدَّمَ لَهُ مَعَ دَرَسَاتٍ لُغَوِيَّةِ الْاَسْتَاذِ الْدَكْتُورِ مَكْرِی - مَكْتَبَةُ لَبْنَان. بَیروت ۱۳۹۵ ه.ق / ۱۹۷۵ م.

۳۵۴ - شه پۆل

ناوبردوهوله پاشان بهناوی ئەو شارێک لەو جیگایەدا بهناوی ئەو سازکراوه، جیگای پروانییه، ههروه کو ئەوه کهبێ لیکۆلینه وهوتراوه: شاری میصر، میصرائیم کوری ئیسرائیل و (شام) سامی کوری نوح و (تهوریز) یش هارونه رهشیدکه (تهبی) (زبیده خاتون) ی ژنی له ناوچو ناوی (تهوریز) تهبریزی به سهراپرا یا (ماداگاسکار) مهلیک ئەصفه رنا ویک سازی داوه، یا ریشهی لوغوی (کرمان) له (گرمان = ژرمان = ژرمن: ئەلمانی) ئەبریته وه، که هه موبی کا کله و بی به لگهن.

۸- چون ئەلف و نونی ئاخری ناوی (کرمانشان) گۆردراوی (کرمانچان) نیشانهی جهم و کۆله بابهت ناوی شار و گوند زۆرجار واتای (جیگا) ئەدا، کاتی شکلی کرمانشاه له نامه و دهفتهری حوکومه تا له باتی (کرمانشان) نوسراو به کار برا، بۆقه ره بو کردنه وهی شکلی پیشوی جارن (-ان) به رو، به میسه وه لکیندراو (کرمانشاهان) بوه نیو بو هه مو مه له بندی (کرمانشان) ئەمهش خوئی به لگه یه کی تره بو ره سه نی (کرمانشان) که له باتیان به هه له (کرمانشاه) به کار براوه، دیاره روچی زمان و واتای واژه که بو ته هوئی ئەوه (سان) که هه زف کراو، که نیشانهی جهم و کوپه و زۆرجار نیش واتای (جی) ئەدا.

له راستیدا په یابونی زاراوهی (کرمانشاهان) خوئی ئەمه ئە گهینی که شکلی تازهی (کرمانشاه) رهق وله سه رزار ناخۆشه وهه میسه به ره و شکله به ره وه که ی بوه ولانی که م (سان) ی پاشگری میژینه و میژویی خوئی پاراستوه.

به کار بردنی (باخته ران) به واتای شاریا پا ریزگهی خور آوای ئیران که له م روژانه ۱ داله باتی (کرمانشان) دابراوه، دروست نییه، چونکایه ژه ی (باخته ران) له (آویستا) دا «پاختره» (ا. پا. خ. ت. ره) وله په هله ویدا (پاختر) «پاختر» (ا. پا. خ. ت. ر) له بنه ره تابه واتای با کوره وله آویستا به جیگای ئەهریمهن و دیوو جیی گه زنده و زیان هینهر، و اتا کراوه.

له زمانی فارسیدا باوه کو ئەم بیژه له واژه نامه و فرههنگدا به واتای با (کور) ه - به لام هندی له قسه بیژان و نوسه ران (ته نانهت له سه ته ی چاره م و پیجه می مانگی) به هه له به واتای

۱- مه به ست دواي شورشى ۱۳۵۷ ته تا ۱۳۷۰ یه، که به هوئی بیی داگرنتی جهنابی ئیسماعیل خان ته ته ری مله سوره، نو بنه ری به ریزی خه لکی کرمانشان له مه جلیسی شورای ئیسلامی ئیران دوباره له (باخته ران) وه بو وه (کرمانشان) شه پۆل.

(خوآوا) و جار جار هس بهواتای (خوره لات) به زاریاندا هاتوه و به کاریان هیناوه^۱ دیاره به کار بردنی ئەم بیژه بوواتای (خوآوا) لهده سکر دودا تا شرای که ساینکه ئەزان.

له زمانی فارسیدا (شهرق) بهواتای «خاوهر» و (خوآسان = خورآیان) - له زمانی کوردیشا: (خوره لات (خ. و. ر. ه. ل. ت) = رۆژهلآت: (ر. و. ژ. ه. ل. ت) به وای کولۆرو لامی قهله و. بهواتای ئەوشوینە و اله به یاندا خوآ له ویوه لهدم کهل دهر ئە کهوی. وه (غهرب) یشیان بهواتای: (خوآپهران) و (خوآبر) وله کوردیش دا به واتای (خوآوا) (خ. و. ر. آ. و. ا) یا (رۆژآوا) (ر. و. ژ. آ. و. ا) به وای کولۆر. ئەوجیگه وای خوآ و رۆژلهدم کهل له ویوه آواوه بی. ئەلین: فخره دین ئەسعه دگورگانی شاعیری سه تهی پینجه می مانگی له داستان و چریکهی (ویس و رامین) دا که له ساله کانی ۴۴۶ی کوچی مانگیداله زمانی په هله وی: (کوردی) یه وه کردویه ته نه زمی فارسی آوائه لی:

زبان پهلوی هرکوشنا سد + (خراسان) آن بودکزی (خورآمد «خورآسد» پهلوی باشد» خورآید» عراق و فارس را (خور) زو (برآید) + «خورآسان» رابودمعنی خورآیان + کجازوی «خورآید» سوی ایران (۱)۲.

واژه‌ی باختر بهواتای (باکور) باواژه‌ی (باختر) که شکلی دیرینه تری (به‌لخ) له ویندیدادی آویستا: بخدی (ب. خ. ذی) هاتوه و تیکلا و بوئه شگونجی بویته جیگای واتای زیدونه قیزی ئەوه. - ولاتی (باختریان) که ناوهندی ئەوی (باختر) یا (به‌لخ) بوئه له با شوری (جنوبی) - سه‌غدیان) که ناوهندی ئەوه (سه‌غد) یا (سه‌مه‌رقه‌ندوبو خارا)ی ئیستابوه. وواقیع بوه و وائه زانری (هه‌روه کوله‌لوغته نامهی دیخودا یشدا ئیشاره به‌م مه‌تله به کراوه. ئیخیتلافی که لهواتای (باختران) روی داوه له باختریان (به‌لخ) بوی. که خه‌لک له جیرانه تی جنوبی ئەوی، ئەوی یان به (باکور = شمال) و هاوسا کانی شیمالیش - به (جنوب باشور) و جیرانه کانی لای خوآوایش - به (شهرق = خوآه لات، تاوه لات)

۱ - فره‌نگی فارسی نو سراوی دوکتور محمه دموکری تاران ۱۳۳۳ی کوچی هه‌تاوی چاپی ته‌هوری.

۲ - (۱) ویس و رامین، تاران ۱۳۵۷، په‌ره‌ی: ۱۷۱، فه‌سلی ۴۸، ئەبیاتی ۲-۴.